

Berg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgsbro): Under Forudsætning af Thingets Samtykke... (Ophold)... har det ærede Medlem Ordet.

Berg: Jeg har ikke nævnt Partisforhandling; deres Partivedtægter fastholder jeg. Ingen har i den Henseende sagt Noget til mig, og Ingen har ved nogen Partivedtægt bunden mig, hverken i min Udtalelse eller i min Overbevisning. Det Partis Vedtægter, hvorved et Medlem lod sig binde til Noget, der forskjærfede de Regler, som Grundloven foreskriver for hans Stilling her, har absolut misforstaaet sin Stilling. Derom er jeg overbevist: Det har Ingen gjort. Men netop fordi det er en saa simpel Sag, ønsker jeg den gjort saa fylldig og mere betydnende ved en fornuftig Behandling.

N. Nielsen: Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) i, at jeg lader mig ikke forpligte af Partimøder. Det, det gjælder om her, er at tale efter sin Overbevisning; det er kun den, man kan staa ved og er bunden ved. Naar jeg har tilladt mig at gjøre et Par bebreidende Bemærkninger med Hensyn til hans Stilling til Partiet, vil jeg gjøre opmærksom paa, at er der Noget, der har lært mig Partidisciplin her i Thinget, da er det det ærede Medlem. Hans Ansuelser og hans Exempel som hans Ord have virket paa mig og have gjort, at jeg har udtalt mig som i Dag. Og naar han gjør gjældende, at det at være knyttet til et Parti skulde fremkalde Vendinger, som være farlige, tror jeg netop ikke det. Partiet er af en saadan Vætskaffenhed, at det kun fordrer, at man er enig i store Træk om det, man tilsigter. Jeg tror, det er godt, at man i Partiet støtter og holder over de Regler, der ere vedtagne af Partiet, og som netop i dette Tilfælde har sin Betydning og kunde have Betydning, og jeg tror, at det vilde spare Thinget for megen øresløs Tale. Derimod falder der en Bemærkning fra det ærede Medlem, hvis Mening jeg ikke har Evne til at fatte, naar han siger, at han staa som det lille Mindretal. Jeg er i det Hele taget enig med ham i den Opfattelse, han tidligere gjorde sig til Tolk for, nemlig at det gjælder om at tage det Bedste, man kan faae. Det var for Næsten den samme Tanke, jeg udtalte den allerførste Gang, jeg havde Ordet i denne Sal eller rettere i Salen paa Christiansborg Slot, og den nuværende Kultusminister sagde den Gang om mig: „Sam kan der saagu’

blive en god Høstemand af med Tiden.“ Det har imidlertid vist sig, at det ikke er lykkes, og jeg tror heller ikke, at det vil lykkes fremdeles. Som sagt, det var den Tanke, jeg gjorde gjældende den Gang, jeg stod sammen med det ærede Medlem som Mindretal, at det gjælder først og fremmest om at tage Fremstridt i den rigtige Retning; selv om de ere smaa, tager man dem alligevel. Men nu kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem, der stadig siger om sig selv, at han er i Mindretal, bestrider Berettigelsen af de samme Ansuelser, han da hylbede. Forøvrigt fatter jeg ikke Grunden til, at det ærede Medlem al Tid taler, som om han var i Mindretal; han staa jo som Medlem af et Parti, som har et overvældende Flertal. Vige saa lidt fatter jeg Meningen af hans Antydninger om, at en hel Del af hans hævrende Partifæller skulde i Forbindelse med andre Hævrende, udgjøre en Enhed, et Parti ved Terminsmødet i Morgen. Skriftlig har han for nyligt meddelt „sine Bemærkninger“ noget Blandt; men i Virkeligheden staa han i Parti sammen med mig og mine Meningsfæller, og maa derfor dele Raar med os.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsbro): Forhandlingen har antaget en for personlig Karakter og fjernet sig fra den foreliggende Sag. Jeg ønsker derfor, at den nu maa være afsluttet, men skal dog give det ærede Medlem Ordet, saafremt Ingen har Noget derimod. (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, har det ærede Medlem Ordet.

Berg: Jeg erkjender ikke det ærede Medlems Udtalelse for at være rigtig. Han maa have svævet i en mangeaartig Misforstaaelse af mig og mine Ansuelser, for at kunne fremsætte Sigt. Et er, at tilhøre et Parti i almindelige Spørgsmaal, et Andet er, i Principspørgsmaal at være i Mindretal i dette Parti, og det veed det ærede Medlem godt, at jeg er baade der og her i Salen. Men under en saglig Forhandlingsperiode at henlægge en Forhandling til og afgjøre Smaat og Stort i en tilfældig Sammenkomst af en større eller mindre Del af Partiet, enten det er til den ene eller til den anden Side i Salen, i Stedet for fri Diskussion her i Salen, har jeg aldrig billiget, og det billiger jeg ikke.

N. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?